

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องความเต็มใจจ่ายเพื่อการท่องเที่ยวสัตว์ป่าในพื้นที่เขตห้ามล่าป่าห้วยทับเสลา-ห้วยระบำ จังหวัดอุทัยธานี มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาที่สำคัญ 2 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวสัตว์ป่า และ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยและความเต็มใจจ่ายของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวสัตว์ป่า การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิเป็นหลักจากการรวบรวมจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในพื้นที่ศึกษาและพื้นที่ที่มีการจัดการท่องเที่ยวสัตว์ป่า จำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

นักท่องเที่ยวสัตว์ป่าเป็นเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันมากนัก เป็นนักท่องเที่ยวที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21 - 40 ปีและมีสถานะโสดเป็นส่วนใหญ่ รวมทั้ง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวที่เกิดกับสัตว์ป่าในระดับค่อนข้างมาก รวมทั้งมีทัศนคติต่อสัตว์ป่าที่เหมาะสม และสามารถจำแนกออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวมาอย่างยาวนานและนักท่องเที่ยวหน้าใหม่ โดยปัจจัยการพบเห็นสัตว์ป่าเป็นประเด็นสำคัญที่จะสามารถจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในพื้นที่

ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวสัตว์ป่าจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวขนาดเล็กที่ต้องการมาสัมผัสธรรมชาติที่สวยงามมากกว่าการศึกษาชีวิตสัตว์ป่า/การส่องสัตว์ โดยระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวควรอยู่ในช่วง 2 วัน 1 คืน โดยปัจจัยที่สำคัญในขณะประกอบกิจกรรมท่องเที่ยวสัตว์ป่า คือ การพบเห็นสัตว์ป่าอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ รองลงมาได้แก่ การได้พบเห็นสัตว์ป่าหายาก การได้เห็นสัตว์ป่าแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติ และความปลอดภัยระหว่างประกอบกิจกรรม ตามลำดับ

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อความน่าจะเป็นของความเต็มใจจ่ายของนักท่องเที่ยว มี 4 ปัจจัยสำคัญ คือ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการท่องเที่ยวสัตว์ป่าที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความเต็มใจจ่าย ส่วนระดับรายได้ และจำนวนคืนในการพักค้างแรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความเต็มใจจ่าย เมื่อนำข้อมูลมาประเมินมูลค่าความเต็มใจจ่ายของนักท่องเที่ยว พบว่า ภาพรวมของนักท่องเที่ยวมูลค่าความเต็มใจจ่ายเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4,118.82 บาท/คน/ครั้ง

ส่วนข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา คือ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวควรกำหนดกลุ่มเป้าหมายอยู่ในช่วงวัยทำงานตอนต้น โดยโปรแกรมการท่องเที่ยวควรมีระยะเวลาประมาณ 1-2 วัน/โปรแกรม และมีการกำหนดราคาอยู่ในช่วงประมาณ 4,000 บาท/โปรแกรม/คน ควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางช่องทางออนไลน์ ควรมีการจัดให้มีมัคคุเทศก์ประกอบการนำเที่ยวในพื้นที่ ควรมีการจัดโปรแกรมการปล่อยสัตว์ป่าคืนสู่ป่าแบบละมุนละม่อม

ABSTRACT

The study on willingness to pay for wildlife tourism in Huai Thab Salao – Huai Ra Bam Non-Hunting Area, Uthai Thani Province aimed to (1) study tourists' behaviors and their opinions towards development of wildlife tourism and (2) study factors and willingness to pay of tourists about development of wildlife tourism. Primary data was used in the study, collected from the questionnaires responded by tourists aged 18 years and over in the areas of the study and wildlife tourism areas, 400 samples.

The number of male and female wildlife tourists was not much different. They were 21-40 years of age. Most of them were single and they had knowledge about an impact caused by tourism on wild animals to quite a high degree as well as appropriate attitude towards wild animals. The tourists could be classified into 2 major groups, namely, tourists with long time travel experiences and new tourists. Factors related to seeing wild animals were the important point that could motivate tourists to travel in the areas.

Most wildlife tourists came in a small group who prefer to praise the beauty of nature rather than study the life of wild animals/night safari. The suitable time for organizing a tourism program should be 2 days 1 night. Significant factors while enjoying wildlife tourism activities were seeing wild animals living in nature, followed by seeing endangered wild animals, seeing wild animals express their behaviors naturally, and safety while enjoying activities respectively.

There were 4 main factors affecting willingness to pay of tourists, namely, education level and experience in wildlife tourism that affect willingness to pay in the same direction but income levels of tourists and number of overnight stays that affect willingness to pay in the opposite direction and satisfaction levels of tourists that affect willingness to pay in the same direction. Assessing the value of willingness to pay of tourists found overall the mean value of willingness to pay of tourists was 4,118.82 baht/person/time.

Suggestion from the study: In order to develop tourism, target group should be determined to early working age. Tourism program should take around 1-2 days/program and price should range around 4,000 baht/program/person. Public relations should be conducted through online. A tour guide should be provided for tourism in the areas. A program to soft release wild animals into the wild should be available.